

Diaspora

*En altijd uit een slavenhuis vertrekken
En naar een land van melk en honing gaan,
te middernacht de eerstgeboor'ne wekken,
haastig, stok in de hand, de tafel dekken
Om huiv'rend rond het afscheidsmaal te staan.*

*En altijd weer het meel dat wou niet rijzen,
de vleespot van het zelfrespect viel om,
de koeken en de ruggen trokken krom,
het kleinste kind zal onderweg vergrijzen.*

*En altijd weer de oude hymnen zingen,
zodat de droogste keel nog moet bewijzen
dat ginds in Sion Zijn fonteinen springen.*

(Jan Wit, Uit: Symbolen worden tot cimbalen)

In het beleid 2017-2021 is “verbinding” als centraal thema genoemd. Een thema dat opkwam uit de individualisering van de samenleving, en uit de voortdurend veranderende rol en positie van de kerk. Nu ligt er een nieuw beleidsplan, dat ontstaan is midden in de coronaperiode. Het gemeentelieven heeft een tijdlang geheel stil gelegen. Veel van wat zeker leek, bleek de afgelopen twee jaren allerm minst zeker.

Mede daardoor hebben we ervoor gekozen om in het beleidsplan niet al te ver vooruit te kijken, maar onze aandacht te richten op de dichtbij tijd. We weten niet wat de tijd brengt, maar kunnen wel samen nadenken over hoe we kerk zijn in de tijd waar we nu in leven. Wat is er gaande op dit moment en wat betekent dat voor onze Hoeksteengemeente?

‘En altijd weer’, schrijft Jan Wit. Jan Wit gebruikt de beelden van de uittocht uit Egypte, van de pesachmaaltijd, en van het beloofde land. ‘Altijd weer’. Het is een beeld van het leven, als een tocht door de woestijn. Maar ook een beeld van de kerk. Kome wat komt, altijd weer worden we weggeroepen uit de duisternis, om op weg te gaan door de woestijn, naar het beloofde land. Altijd weer zingen we de ‘oude hymnen’, met de kleinen en de grijzen, en herinneren we elkaar er aan dat er een bron van leven is, Jezus Christus.

Want dat is ook wat de coronatijd aan de kerk doet. Opnieuw denken we na over de kern van de kerk, over de basis van de gemeente. Onze bron, de springende fontein, is Jezus Christus. We zijn van Hem afkomstig en naar Hem onderweg.

De hymne

De erediensten en avondgebeden op zondagochtend en zondagavond zijn de momenten waarop we ‘herbronnen’. De wekelijkse vieringen vormen het hart van de kerk; daar is er ruimte om God en elkaar te ontmoeten. **De hymne** is daarvan het beeld. We zingen ons het geloof te binnen en te buiten.

De maaltijd

Daar om heen zijn er ook andere momenten waarop de ontmoeting met God en elkaar gevierd en beleefd wordt. In de voorbije jaren is veel hiervan weggefallen. Daarom willen we er in de eerste plaats op inzetten om de onderlinge banden aan te halen en te verstevigen. Het beeld daarvan is **de maaltijd**, als een tafel waar iedereen aan kan schuiven om samen te eten en het leven te delen. En als een plek waar goede gesprekken gevoerd worden.

In de traditie van de kerk liggen veel alternatieven voor 'de vleespotten van Egypte'. Er zijn volop bronnen waar we uit kunnen putten, die ons leeftocht aanreiken voor onze weg door het leven, persoonlijk en als gemeente.

Het gesprek in de gemeente geven we de komende jaren een stimulans via verdiepende avonden rond uiteenlopende thema's. Vorming en Toerusting, zoals dat in de kerk is gaan heten.

Speerpunt: contact.

Na een tijd van missen en afstand, verlangen we er naar om het broeder- en zusterschap te hervinden en te verstevigen. We nodigen gemeenteleden nadrukkelijk uit voor de kerkdiensten en leggen contact met gemeenteleden die de weg naar de kerk moeilijk terug vinden. Hierbij richten we ons op zowel de kinderen en de jeugd als op jong-volwassenen en volwassenen.

Concreet organiseren we een gemeentemaaltijd op het kerkplein waarbij we delen wat we samen meebrengen.

Speerpunt: vorming en toerusting.

We stellen een commissie Vorming en toerusting samen (predikant, kerkenraadslid en 2 gemeenteleden, waarvan uitdrukkelijk een gemeentelid uit de generatie twintigers) die jaarlijks een thema uitwerkt en op een creatieve manier leermomenten organiseert door het jaar heen. Zo zorgen we dat er een plek is waar we met jong en oud kunnen leren, nadenken en met elkaar in gesprek zijn. Onze gemeente is divers en geworteld in verschillende tradities. Een goed doordacht thema en een goed uitgewerkt programma met thema-avonden biedt een platform om in de diversiteit ook de verbondenheid te ervaren. Ons verlangen is dat dit ook het contact tussen de generaties zal stimuleren en versterken. Concreet stellen we een commissie Vorming en Toerusting samen die dit gaat uitwerken.

Onderweg

Als gemeente van Christus zijn we **onderweg**, als een tocht door de woestijn, op weg naar het beloofde land. Wat dient zich onderweg aan, op dit moment, wat onze aandacht vraagt?

Speerpunt: diaconale en pastorale betrokkenheid

De ambtsdragers zijn daarin de voorgangers, de gemeente wordt gestimuleerd en uitgenodigd om daarin mee te doen. We zijn samen kerk. Vanuit het pastoraal en diaconaal college leeft het verlangen om de verantwoordelijkheid te delen met heel de gemeente en de betrokkenheid te vergroten.

Dit alles vanuit het besef dat er zichtbaar en onzichtbaar al veel onderlinge zorg gegeven en ontvangen wordt.

Concreet zullen de colleges in de eredienst meer inzicht geven in de taken die zij verrichten.

Speerpunt: verhouding beleid en financiën

In de afgelopen jaren heeft zich een aantal vragen aangediend, waarover we onze gedachten moeten vormen, of hebben laten vormen. Het CKRM geeft aan behoefte te hebben aan een doordenking vanuit de kerkenraad, van de keuzes die grote financiële gevolgen hebben. Te denken valt aan de grootte van de predikantsplaatsen, de tijdelijke aanstelling van de ouderenpastor, de omgang met de pastorieën, de omgang met het kerkgebouw, duurzaamheid en andere zaken die zich aandienen of aangediend hebben. Concreet: Het CKRM vraagt de kerkenraad om na te denken over concrete vraagstukken, of de kerkenraad vraagt het CKRM om financieel advies in concrete vraagstukken. Met elkaar voeren we het gesprek over wat we denken dat God voor ogen heeft met onze gemeente, wat dat vraagt ten aanzien van beleid en welke consequenties dat heeft.

Speerpunt: rentmeesterschap

Het verlangen leeft in de gemeente om ons te bezinnen op rentmeesterschap, vanuit de klimaatvragen die op ons afkomen, in het klein en in het groot. Mogelijk kan dit thema bij de nieuw te vormen commissie Vorming en Toerusting worden neergelegd, zodat we een jaar lang de vragen die er zijn rond kerk en rentmeesterschap kunnen verkennen.

*'En altijd weer de oude hymnen zingen,
zodat de droogste keel nog moet bewijzen
dat ginds in Sion Zijn fonteinen springen.'*